

temæssigt neutralt såvel totalt set som indenfor de enkelte skatteår.

Obligationerne vil blive solgt/udstedt til Nationalbanken til en kurs, der kan være såvel over som under pari.

Ved salg over pari får Skibskreditfonden en kursgevinst, der er skattepligtig, mens det modsvarende kurstab på udlånet er fradragsberettiget. Kurstabet er fradragsberettiget, når det realiseres, jf. kursgevinstlovens § 8, dvs. tabet kan fradrages efterhånden som lånet afdrages. Kursgevinsten bliver derimod i medfør af kursgevinstlovens § 5, stk. 5, beskattet på det tidspunkt, hvor obligationerne sælges. Det vil sige, at der nok totalt set er skattemæssig neutralitet, men ikke indenfor de enkelte skatteår.

Med den under forslaget § 1, nr. 2 foreslåede ændring er der imidlertid sikret skattemæssig neutralitet også indenfor det enkelte skatteår, idet denne ændring indebærer, at kursgevinsten skal beskattes efter realisationsprincippet i kursgevinstlovens § 8.

Ved salg under pari får Danmarks Skibskreditfond et kurstab på obligationerne. Omvendt opnår Skibskreditfonden i kraft af den indgåede swap-aftale med Nationalbanken en kursgevinst på udlånssiden.

Efter kursgevinstlovens § 5, stk. 1, er udgangspunktet, at selskaber m.v. har fradragsret for tab på gæld. Der er dog ikke fradragsret for tab på gæld, såfremt indfrielse skal ske til en forud fastsat overkurs i forhold til værdien på det oprindelige udstedelsestidspunkt, jf. kursgevinstlovens § 5, stk. 4. Bestemmelsen omfatter forpligtelser i danske kroner, der opfylder mindsterentekravet.

Danmarks Skibskreditfonds udstedelse af blåtstemplede obligationer til finansiering af US-dollarlånet kan som nævnt ske til en kurs under pari, mens indfrielse over for obligationsejerne vil ske til pari. Da der således bliver tale om indfrielse af gælden til obligationsejerne til en forud fastsat overkurs, har Skibskreditfonden efter gældende regler ikke fradragsret for kurstabet ved obligationsudstedelsen. Her over for står, at Skibskreditfonden løbende vil blive beskattet af kursgevinsten på udlånssiden. Skibskreditfonden skal i medfør af kursgevinstlovens § 2 medregne gevinster på udlån (fordringer) ved indkomstopgørelsen og den indgåede swap-aftale indebærer, at det lånebeløb ekskl. renter, der tilbagebetales, er større end det låneprovenu, der blev udbetalt.

For at tilvejebringe skattemæssig neutralitet for Danmarks Skibskreditfond foreslås det, at Skibskreditfonden får fradragsret for kurstabet på obligationerne. Kurstabet kan efter reglen i kursgevinstlovens

§ 8 fradrages på realisationstidspunktet, dvs. efterhånden som obligationerne indfries.

Fordringer i fremmed valuta

Efter de gældende regler har personer fradrag for tab på fordringer i fremmed valuta, medmindre der er tale om tab på et regreskrav erhvervet ved kautionsbetaling, og regreskravet ikke er erhvervet som led i næringsvirksomhed. Modsat har personer ikke fradragsret for tab på fordringer i danske kroner.

Ved eksempelvis en faders udlån til sin søn eller en hovedaktionærs udlån til sit selskab kan der således opnås fradragsret for et eventuel tab på lånet ved blot at fastsætte lånebeløbet i fremmed valuta. Hvor der er tale om ikke erhvervsbetingede lån mellem nærtstående personer eller til selskaber, hvor långiver har bestemmende indflydelse, synes denne tabsfradragsret imidlertid ikke rimelig. Det foreslås derfor, at fradragsretten i disse situationer ophæves.

Indgåelse af kurssikringsaftaler

Ved lovforslag nr. L 106 om forslag til lov om ændring af realkreditloven (Store engagementer m.v.), der blev fremsat den 1. december 1993, og som forventes vedtaget den 5. april 1994, indføres der adgang for realkreditinstitutterne til at udstede realkreditobligationer og andre værdipapirer i forbindelse med indgåelse af kursaftaler.

Ændringen i realkreditloven vil sammen med forslaget som udgangspunkt fastholde det grundlæggende princip om, at det strikte balanceprincip giver neutralitet overfor kursgevinstloven. I forbindelse med optagelse af realkreditlån kan låntager for at imødegå de store kursudsving i markedet ønske at indgå en kurssikringsaftale og dermed fastlåse den kurs, hvortil det nye lån skal udbetales. Hvis låntager indgår en fastkursaftale med realkreditinstituttet overføres kursrisikoen herefter i første omgang til realkreditinstituttet. Prisen for en sådan kursaftale, fastkursaftalopremien, afhænger af instituttets mulighed for selv at afdække kursrisikoen til anden side i markedet. Ændringen af realkreditloven vil i den forbindelse samtidig sikre, at realkreditinstitutterne ikke pådrages en kursrisiko ved at tilbyde kurssikringsaftalerne, idet der ved tilladelse til udstedelse af realkreditobligationer allerede på tidspunktet for indgåelse af kurssikringsaftalen, gives instituttet en yderligere mulighed for at afdække den renterisiko, der opstår i forbindelse med kursaftaler.

Realkreditinstitutterne har hidtil haft 3 grundlæggende måder at afdække kursrisikoen på kursaftaler på, nemlig 1) salg af egenbeholdning, 2) terminssalg og 3) indgåelse af futureshandel.